

שנינו, אמר רבי שמעון, כתוב וידבר אלהים את כל הדברים וגוי, וידבר, כדי להזכיר דברים. שניינו, בשעה שהתקלה הקדוש ברוך הוא והמלחיל לדבר, עלינו ומחפזים התחלחלו, ויצאו נשמותיהם של ישראל.

ושנינו, אותו דבר היה טס מלמעלה למטה, ונחקק בארכע רוחות העולם וועלה ויורד. בשעה, נשאב מהרי אפרסמן זה, ונשאב באותו טל של מצעה וסובב סביב יישראל, ושבה בהם נשפטם, וסובב ונחקק במקומו בליחות אבן. וכן כל מלחה ומלה אמר רבי שמעון, כל מלחה ומלה היה קלאה בכל אוטם טעם, בכל אוטם דברי גוזרות, שבר לענשיהם, סודות וסתורים כאוצר (מציאות) זה שפלא מן הכל.

ובשעה שהיה יוואצ אותו הדבר, נראה אחד. וכשהיה נחקק במקומו, נראו באותו הדבר שבאים ענפים שנגנבים לתוכה, וחמשים כתרים חסר אחד מצד זה, וחמשים חסר אחד מצד האخر, כמו הפטיש הזה בזמנ שהוא מכבה בסלע, כמו שנאמר (ירמיה כט) וכפטיש יפוצץ סלע. וכיו כל ישראל רואים עין בעין וקיי שמחים.

ובכל הדורות האחים הגדפנו לשם, וככלם קיבל תורה בהר סיני, שכותוב (דברים כט) כי את אשר ישנו פה וגוי, ואת אשר ייננו פה עפננו היום. וככלם כל אחד ואחד כראוי לו, וככלם רואים ומקבלים דברים. אלהים - זו גבורת. את - שנכלל בימין, כמו שניינו את השמיים שהוא ימין, ואת הארץ שהוא שמאל, שכותוב (שעה מה) אף ידי

האנא אמר רבי שמעון כתיב (שמות כ) וידבר אלהים את כל הדברים וגוי, וידבר, בגין לאכרזא מילין. דתאנא, בשעתה דקדושא בריך הוא אתגלי, ושארី למללא, עלאין ומתקאין אתחלחלו, ונפקו נשמה תהון דישראל.

ויתאנא ההיא מלחה, הוה טא מסליעלא לתקא, ומתגלפה בארכע רוחי עלמא, וסליקא ונחתא. כד סלקא, אשטא בא מטויר דאפרסמן (דף פ"ג ע"ב) דכיא, ואשטא בא בההוא טלא דלעילא, ואשר בטהריהון דישראל, ותבת בהז נשמתיהן ואשר ומתגלפה באטריה, בלוחי אבנה. וכן כל מלחה ומלה.

אמר רבי שמעון, כל מלחה ומלה הוה מליא בכל אינון טעמן, בכל אינון מלין גזרין, אגרין, ועונשין, רזין וסתرين באסקופא (נ"א באספוקא) דא, דאייה מליא מפלא.

ובשעתה דתוה נפיק ההוא מלחה, אתחזי חד. וכן דתוה מתגלפה באטרוי אתחיזון בההוא מלחה, שביעין ענפין, דסלקין בגהה, ו חמישין בתرين (נ"א רתיכיו) חסר חד מהאי גיסא, ו חמישין חסר חד מגיסא אחרא כפטישא דא, בזמנא דאייה בטש בטנרא. כמה דעת אמר (ירמיה כט) ובפטיש יפוצץ סלע. והו חמאן כל ישראל עינא בעינא, והו חדאן.

ובלו דריין בתראיין כלחו איזדמנין לתקמן, וככלחו קבilio אויריתא בטורא דסיני, כתיב, (דברים כט) כי את אשר ישנו פה וגוי, ואת אשר ייננו פה עפננו היום. וככלחו כל חד וחד פרקה חזיליה. וככלחו חמאן ומקבליין מלין. אלהים: דא גבורה. את: דאתכליל בימינא, כמה דתגינן (בראשית א) את השמיים, דאייה ימינה. ואת הארץ,